

Τὸ ὅλον τοῦτο περιέχεται ἐντὸς σχοινίου ἐκ σιδήρων συρμάτων ἄτινα, ἐνῶ προφυλάττουσι τὸν τηλεγράφον ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς βλάβης, καθίστασι συγχρόνως αὐτὸ μὲν εἰλόγιτον, τὸ δὲ ῥίψιμον εὐχερές. Τὸ βάρος εἶναι μικρότατον, ἀνυπόχως τοῦ μεγίστου μήκους τῆς καμήλου, διότι μόλις ζυγίζει ἕκαστον μίλιον ἓνα τόνον.

Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις χορηγεῖ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐταιρίαν τοῦ Ἀτλαντικοῦ τηλεγράφου πρὸς μεταδίδασιν τῶν ἐπιστῆμων εἰδήσεων καὶ συνδρομῆς χάριν, 70.000 διστηλίων κατ' ἔτος. Ἀνάλογον ποσὸν θέλει δοθῇ, ὡς ἐλπίζομεν, καὶ παρὰ τῆς Ἀμερικανικῆς. Πρὶν ὅμως ἀπαρτισθῇ τὸ ῥίψιμον τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου, ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θέλει διερευνηθῇ δι' ἀτυμολογίων ἐκ νέου τὸν πυθμένα τοῦ Ἀτλαντικοῦ κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους τούτου δύο ἀτυμολογία, φέροντα ἕκαστον τὸ ἥμισυ τῆς περιεχομένης τὰ ἠλεκτρικὰ νήματα καμήλου ἐπαινεσμένης ὡς εἰρητικῆς, θέλουσιν ἀναχωρήσει ἐξ Ἀγγλίας, πλέοντα τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου. Ἀμὰ δὲ φθάσαντα εἰς τὸ μέσον τοῦ Ὠκεανοῦ, ἦτοι εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἰρλανδίας, θέλουσιν ἐνώσει ὁμοῦ τὰ δύο ἄκρα τῆς ἠλεκτρικῆς καμήλου καὶ ῥίπτοντα αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, θέλουσιν ἀπυχωρισθῇ καὶ τὸ μὲν θέλει φέρεи τὸ ἐν ἄκρον εἰς St-Johns τῆς Ἀμερικῆς, τὸ δὲ τὸ ἄλλο ἄκρον εἰς Ἰρλανδίαν. Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει περαιωθῇ ἐντὸς μιᾶς ἢ δύο τοῦ πολὺ ἐβδομάδων.

Ἡ ἀπὸ St-Johns τῆς Νέας Γῆς μέχρις Ἰρλανδίας ἀπόστασις, εἶναι, ὡς εἶπον, 1600 μιλίων ἄλλ' ἡ ἠλεκτρικὴ καμήλος θέλει ἔχει μήκος 3,000 μιλίων, ἔνθα τοῦ βάρους τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Τὸ πάχος ὁμοῦς αὐτῆς ἀπὸ ἐκάστης ξηρᾶς μέχρι τοῦ βάθους 200 ὁργμῶν, θέλει εἶσθαι διπλάσιον τοῦ ἐν τῷ μέσῳ, ὅπως ἀντέχῃ εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην ἐξωτερικὴν προστριβὴν, ἢ καὶ εἰς τὰς πληγὰς ἀγκύρας πλοίου.

Ἡ κατασκευὴ πάντων τῶν ἀναγκαζούντων εἰς τὸν τηλεγράφον τοῦτον προβάλει δραστηρίως. Ἡ ἐταιρεία ἥδη προεκήρυξεν ὅτι περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους 1857, θέλει ἀρχίσει ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μετὰ τῶν δύο κόσμων.

Ἡ διαβίβασις μιᾶς τηλεγραφικῆς ἀγγελίας ἀπὸ Νεοβοράκου εἰς Λονδίνον, θέλει εἶπθαι διὰ πανηροτάτην ἢ δὲ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις προσδιώρισεν ὡς ἀνώτατον ὅρον τέσσαρα σαλίνια, ἦτοι δραχ. 5,60 δι' ἐκάστην λέξιν. Ἡ ἐταιρεία κατόπιν δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὴν δαπάνην ταύτην, ἀναλόγως τῆς προόδου καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τηλεγράφου τούτου θέλουσιν εἶθαι τιφόντι ἀξιοθαύμαστα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαφορά τοῦ χρόνου ἀπὸ Ἀμερικῆς εἰς Ἀγγλίαν εἶναι πάντεώς ἑγγιστα ὥρων, θέλομεν λαμβάνει τὰς εἰδήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἡπείρου τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν θέλουσι λαμβάνει αὐτάς καὶ αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες. Τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῶν

Κοινοτήτων, περ' εἰπεῖν, γνωστοποιουνται εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας τὴν 4 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὥστε ἐνταῦθα θέλομεν τὰ λαμβάνει τὴν 11 τῆς προηγουμένης ἑσπέρας, ἦτοι πάντε ὥρας πρότερον, καὶ θέλομεν τ' ἀναγινώσκει εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωῒας, ὡς καὶ οἱ Ἀγγλοὶ. Αἱ εἰδήσεις τοῦ χρηματιστηρίου τοῦ Λονδίνου, ἐνθα αἱ ὑποθέσεις γίνονται περὶ τὴν 11 ὥραν τῆς πρωῒας, θέλουσι φθάνει ἐνταῦθα εἰς τὰς πάντε τὸ πρωῒ, καὶ χρησιμεύει ὡς βῆσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμέρας εἰς τοὺς ἐμπόρους τῆς ἡμετέρας πόλεως. Τηλεγραφικὴ δὲ ἀγγελία διαβιβάζομένη ἐκ Λονδίνου τὴν 3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον τοῦ ἔτους 1857, θέλει φθάνει ἐνταῦθα τὴν 10 ὥραν τῆς ἑσπέρας τοῦ ἔτους 1856 (*).

Δέχοντα, παρακαλῶ, κτλ.

Ἐν Νεοβοράκῳ, τὴν 18 Ἰανουαρίου 1850.

Δ. Ν. Μπότασης.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

ΠΡΟΣ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ.

—ooo—

Ἡ φυσικωτέρα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέθοδος, εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ διὰ τῆς σπορᾶς ἐνεργουμένη.

Τὰ δὲ διὰ τὴν βλάστησιν ἀπαιτούμενα εἶναι τὰ ἑξῆς:

Α'. Ὑδωρ. Τοῦτο εἰσερχόμενον ἐντὸς τοῦ σπόρου μαλακώνει τὸ φυσικὸν ἀσώκωμα, ἐξοιδάινει τὰς κοτυληθόνας, διαλύει στερεὰς καὶ ἀεροφοεῖς οὐσίας, ἀποθέτει αὐτάς ἐντὸς τοῦ φυτοῦ ὡς χρησιμοποιοῦσας πρὸς τροφήν του.

Μεγάλῃ ὅμως ποσότητι ὕδατος ἐμποδίζει τὴν βλάστησιν, διό καὶ ἐν καιρῷ πλημμύρας οἱ σπόροι δὲν δύνανται νὰ βλαστήσωσι.

Β'. Θερμότης. Ἡ πρὸς τὴν βλάστησιν καταλληλοτέρα θερμοκρασία εἶναι 10°—30°· μεγαλητέρα δὲ θερμότης ἐμποδίζει τὴν ἀρχομένην τοῦ φυτοῦ ζωὴν καὶ καταστρέφει τὴν πρὸς βλάστησιν τάσιν του.

Εἰς θερμοκρασίαν κατωτέραν τοῦ πινηνότες ὕδατος οὔτε ἔχρος βλαστήσεως παρατηρεῖται· ξηρὸς δὲ σπόρος καὶ ἐπὶ πολλὸν χρόνον εἰς δυνατὸν ψῦχος ἂν ἐκτεθῇ, δὲν ἀποβάλλει τὴν πρὸς βλάστησιν δύναμίν του.

Γ'. Ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ. Οὗτος εἶναι ἀναγκασιότατος διὰ τὴν βλάστησιν τῶν φυτῶν, καὶ ἄνευ τῆς ἐπιρροῆς αὐτοῦ βλάστησις δὲν γίνεται. Διὰ τοῦτο σπόροι βραχύντες μὲ ὕδωρ καὶ ἔχον-

(*) ΣΗΜ. ΤΗΣ ΔΙΕΥΘ. Ἡ περίεργος αὕτη διαφορά προέρχεται ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Νεοβοράκου δυτικώτερον καί μόνον τῆς Ἀγγλίας· διότι, ὡς γνωστὸν, διατρέχοντος ἀλληλοδιαδόχως τοῦ ἡλίου πάντας τοὺς μεσημβρινούς τῆς ὁδοῦ τοῦ σφαίρας, ἡ πολιτικὴ ἡ ἀποικιοκρατικὴ ἡμέρα δὲν ἀρχαίει πανταχοῦ συγχρόνως. Τὴν διαφορὰν ταύτην ἀνίστα νὰ ἐνθυμῶν ὁ ἀναγνώστης ἵνα ἐννοήσῃ τὴν ἀνωτέρω περιγραφὴν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἡμετέρου ἀνταρκτικοῦ.

τες τὴν ἀπαιτούμενην θερμότητα, ἐκτεθέντες ὅμως εἰς ἀερόκετον τόπον, ἢ εἰς ὑδρογόρον ἢ κυτρώδον δὲν βλαστάνουσι. Δὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους σπόροι εὐρισκόμενοι εἰς ἀρκετὸν βάθος καὶ πολλὰ σκληρὰν γῆν δὲν βλαστάνουσι, διότι ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀὴρ ἐμποδίζεται νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς συνάφειαν μετ' αὐτῶν.

ὑπὸ τὰς ἐκτεθείσας περιστάσεις ἄρχεται ἡ βλάστησις τοῦ σπόρου· ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας ἀπορροφᾶται ὁξυγόρον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ σχηματίζεται καθὼς εἰς τὴν ἐκπορὴν ἕως ὅγκος ἀνθρακικοῦ ὀξέως. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ ὁξυγόρον ἐνοῦται μετὰ τῆς ἀνθρακικῆς ὕλης τοῦ λευκοῦ σώματος, καὶ διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀμύλου ἱάχαρις, ἥτις χρησιμεύει πρὸς τροφήν τοῦ νέου φυτοῦ.

Δὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους παρατηροῦμεν ὅτι ὁ εἰς βλάστησιν εὐρισκόμενος σπόρος διεκτέλει περισσοτέραν γλυκύτητα παρ' ὅσην πρὸ τῆς βλαστήσεως.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐπάρχοντες τικὰ φυτὰ, ὡς καὶ διὰ ἄλλα εἶδη δένδρων, ἅπαντα διὰ τοῦ ῥηθέντος μέσου δὲν ὀφθαλμοὶ νὰ προαχθῶσι, μεταχειρίζομεθα τὰς ἐξῆς τέσσαρας μεθόδους, τουτέστι τὴν καταμύσχευσιν, τὴν διὰ παραφυάδων αὐξήσιν, τὴν ἐγκέντρισιν καὶ τὸν ἐνοφθαλμισμόν.

Ἀξίωμα. Διὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν φυτῶν, ἐκείνα τὰ ὄργανα πρέπει νὰ ἐνωθῶσι πρὸς ἀλλήλα, ἅπαντα ἐμπεριέχονσι κλυστικὸν χυλόν.

α'. Καταμύσχευσις. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο φυτεύεται ἡ ἄκρα τινὸς προσγάτου κλάδου, περιβάλλεται μὲ χῶμα κηπαῖον, καὶ ἀγίνεται μέγρις οὐ ἀρχίον ὁ σχηματισμὸς τῶν ῥιζῶν· εἰτα δὲ ἀποκόπτεται ὁ ῥιζώθεις κλάδος ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ φυτοῦ. Ἡ ῥιζώσις τοῦ ἐνκοιλούμενου καὶ ἐπιτυχνέται εἰς πλεον, ἂν τμηθῇ ἡ ἄκρα τοῦ κυκλωειδῆ, ἢ διὰ τινος κλωστῆς σφιγθῇ· αἱ ῥίζαι σχηματίζονται ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ φυτοῦ, οἵτινες ἀλλῶς πῶς εἰς τὸν αἶρα ἐκτεθέντες ἠδύλοισιν μεταβληθῇ εἰς κλώνας.

β'. Αὐξήσις διὰ παραφυάδων. Διάφορα δένδρα κληθύνονται, ἂν γενοὶ κλάδοι ὕψους, ἔχοντες μερικὸν ὀφθαλμόν, ἐγκρεφθῶσιν ἐν τῇ γῇ, εἰς τρόπον ὥστε τρεῖς ἢ τέσσαρες ἐξ αὐτῶν νὰ ἐρσθῶσιν ὑπ' αὐτῇ· μετ' ὀλίγον ἀναίγουνσι, ῥιζοβολοῦσι, στερεοῦσι τὸ φυτὸν, καὶ ἀπορροφῶσι τὴν ὑγρασίαν, ἐνῶ οἱ ἐπὶ ῥάκῃ τῆς γῆς κείμενοι μεταποιῶνται εἰς κλώνας.

Τινὲς κηπουροὶ πρὸς πλείοτέραν ἐπιτυχίαν, δένουσι τὴν ἄκραν τοῦ φυτευθέντος κλάδου ἢ τὴν σχίζουσι καὶ ἐνθένθεν διαβραχύντα σπόγγον.

γ'. Ἐγκέντρισις. Εἶναι πράξις δι' ἣν ὀφθαλμὸς ἢ γεγὼς τις κλῶν ἐμφυτεύεται ἐπὶ ἄλλου τινὸς φυτοῦ τοῦ αὐτοῦ εἶδους. **Π. χ. Κλῶν** τῆς ἀμυγδαλέας δένεται νὰ ἐμφυτευθῇ ἐπὶ τινος ῥοδακινίας. Ὁ ὀφθαλμὸς δὲν πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς ἑτέραν τινα οἰκογένειαν, ὥστε πρὸ πάντων, πρὸς ἐπιτυχίαν ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν φυτῶν ὁμοιότης ὡς πρὸς τὸν χυλόν.

Ἡ ἐνωσις αὕτη ἐκτελεῖται διὰ τοῦ φυτικῶν χυλοῦ (Cambium). Οὗτος χρησιμεύει ὡς μέσον ἐνώσεως ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ ἄμνη εἰς τὰ ζῶα, ἥτις συνδύει τὰ χεῖλη τινὸς τραύματος. Ἐὰν τὸ τραῦμα τοῦτο ἐξετασθῇ μετὰ 15 περίπου ἡμέρας μικροσκοπικῶς, ἀνακαλύπτεται μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν λεπτοτάτη στιβὰς πυκνοῦ τινος βυστοῦ, καὶ ἐντὸς αὐτῆς σμικρότατα ὑπόχλωρα σφαιρίδια, ἅπαντα ὀλίγον σκληρόντοια, καὶ αὕτως ἐντελῶς ὁργανίζονται.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέσον παρέχει μεγίστην ὠφέλειαν πρὸς τὴν τῶν δένδρων κτήσιν, καθότι α. χρησιμεύει πρὸς διατήρησιν καὶ πληθυσμὸν διαφόρων δένδρων, ἅπαντα ἀλλῶς πῶς διὰ τῆς σπορᾶς ἀδύνατον νὰ ἀνηθῶσι· β'. πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς καρποφορίας αὐτῶν, καὶ γ'. πρὸς βελτίωσιν διαφόρων εἰδῶν καρποφόρων δένδρων.

Σ. ΑΛΛΑΞΕΡΕΡ.

ΑΡΧΑΟΙ ΝΑΟΙ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ.

ΥΠΟ

Ε. ΚΡΗΤΙΚΙΔΟΥ

Τελειοφοῖτον τῆς Ἱατρικῆς.

—•••••

Α'. ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΗΡΑΣ.

Ὁ τῆς Ἰμβρασίας (α) Ἡρας νῆος λεγόμενος Ἡραῖον καὶ Πυρακοθήκη (β), λέγεται ὅτι ἰδρύθη ἐκ δοκῶν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ἐκστρατείας τῆς Καλχίδος ἐπανελθόντων Ἀργοναυτῶν, οἵτινες μετέφερον ἐξ Ἀργεὺς τὸ ξόανον τῆς Ἡρας (Παυσ. Ἀγ. θ'. 45). Ἄλλοι δὲ συγγραφεῖς βεβαιοῦσιν ὅτι ἰδρύθη ὁ ναὸς οὗτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, ὃ δὲ Θιέρσης (Thiersch) καὶ Μύλλερ (Müller) περὶ τὰ 140 ἔτη μετὰ τὰ Τρωϊκά. Ἀγνώστου τάξεως ἡ ῥυθμὸς.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς οἰκοδομῆσεως τοῦ ναοῦ τοῦτου τὸ ξόανον τῆς Ἡρας ἦτο ξύλινον, ὡς βεβαιῶσι ὁ Καλλιμάχος παρὰ Πλουτάρχῳ ἐκ τῶν μὴ σωζομ. συγγρμ. Πηλ. Τ. ΣΤ' σελ. 352.

αὐτῷ ἀκρίμω ἔργον εἰς ἑδανον· ἀλλ' ἐπὶ τεθμὸν ἡ δὲ νεογλυφον, ὧναξ, θιάς ἦσθα σαρίς.»

Ὁ δὲ Σάμιος Μενόδοτος παρ' Ἀθηναίῳ Δειπνοσοριστῇ, (βιβ. ΙΕ. 12,) μνημονεύει ὅτι ἡ Ἀδμήτη ἐκρυπθῆναι Ἀργίᾳ, μεταβῆναι εἰς Σάμον πρὸς ἐπί-

(α) Ἐκ τοῦ Ἰμβραίου πρῶτον Περδικίου, ὅστις δὲ ἀπὸ καὶ ποταμοῦ.

(β) Ἐκ τῶν διαφόρων πυλίων, ἢ εἰκότων καὶ πλείστον ἀριστουργημάτων, ἅπαντα ἦσαν ἐκποταμένα, ὡς εἰς Μουσείον, ἐν τῷ ναῷ καὶ περὶ τὸν ναόν.